

Sygn. akt IV Ka 216/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Sławomir Gosławski

Sędziowie SA Stanisław Tomasiak

SO Tomasz Ignaczak (spr.)

Protokolant Dagmara Szczepanik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Janusza Omyły

po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2014 roku

sprawy **S. S.**

oskarżonego z art. 278 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Opocznie

z dnia 28 stycznia 2014 roku sygn. akt II K 527/13

na podstawie art.437§1 i 2 kpk, art.438 pkt 1 i 4 kpk, art.627 kpk w zw. z art.635 kpk

- 1) **zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art.45§1 kk orzeka wobec oskarżonego S. S. środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 500 (pięćset) złotych;**
- 2) **w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;**
- 3) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu kwotę 20 (dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt: IV Ka 216/14

UZASADNIENIE

S. S. został oskarżony o to, że:

w dniu 7 października 2012 roku zabrał w celu przywłaszczenia z kieszeni kurtki telefon komórkowy S. (...) o wartości 1800 zł. na szkodę R. P., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

Sąd Rejonowy w Opocznie wyrokiem z dnia 28 stycznia 2014 roku w sprawie II K 527/13:

1. oskarżonego uznał za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za to na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 58 § 3 kk wymierzył mu karę 50 stawek dziennych grzywny po 10 zł. jedna stawka;

2. orzekł o kosztach sądowych.

Powyższy wyrok został zaskarżony przez prokuratora w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze na niekorzyść oskarżonego.

Prokurator zarzucił wyrokowi:

- błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść wyroku polegający na błędnym uznaniu, że okoliczności sprawy uzasadniają zastosowanie art. 58 § 3 kk;
- rażąco niewspółmierność kary wyrażającą się w wymierzeniu samoistnej kary grzywny;
- obrazę prawa karnego materialnego mającą wpływ na treść wyroku, tj. art. 45 § 1 kk poprzez nie orzeczenie przypadku korzyści z popełnionego przestępstwa.

W konkluzji prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kary 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat i podaniem oskarżonego pod dozór kuratora, orzeczenie 20 stawek dziennych grzywny po 20 zł stawka i orzeczenie przypadku korzyści osiągniętej z przestępstwa w kwocie 500 zł.

Na rozprawie apelacyjnej prokurator podtrzymywał swoją apelację.

Obrońca oskarżonego na rozprawie apelacyjnej wniósł o oddalenie apelacji prokuratora i u utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja okazała się częściowo zasadna i na skutek jej rozpoznawania ujawniły się takie wady zaskarżonego wyroku, które spowodowały jego zmianę na niekorzyść oskarżonego.

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że oskarżony S. S. sprzedał przywłaszczony telefon za kwotę 500 zł., zatem osiągał korzyść majątkową w takiej właśnie kwocie.

Zgodnie z art. 45 § 1 kk jeżeli sprawca osiągnął z popełnienia przestępstwa, chociażby pośrednio, korzyść majątkową niepodlegającą przypadkowi przedmiotów wymienionych w art. 44 § 1 lub 6 kk, Sąd orzeka wypadek takiej korzyści albo jej równowartości. Orzeczenia takiego środka karnego w zaistniałym stanie faktycznym było więc obligatoryjne.

Zatem brak orzeczenia o przypadku korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa stanowi obrazę prawa karnego materialnego mającą ewidentny wpływ na treść wyroku. Dlatego Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok poprzez orzeczenie wobec oskarżonego na podstawie art. 45 § 1 kk środka karnego w postaci przypadku na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 500 zł.

W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok jako sprawiedliwy, odpowiadający prawu karnemu materialnemu i nie uchybiający prawu karnemu procesowemu należało utrzymać w mocy. Apelacja prokuratora w pozostałej części okazała się bezzasadna.

W szczególności Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił w tej sprawie stan faktyczny, a orzeczona kara jest (po dokonaniu zmiany przez Sąd odwoławczy poprzez orzeczenie środka karnego) sprawiedliwa. Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych poprzez zastosowanie art. 58 § 3 kk jest wręcz niezrozumiały. Zgodnie z art. 58 § 3 kk jeżeli przestępstwo jest zagrożone karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat, Sąd może orzec zamiast kary pozbawienia wolności grzywnę albo karę ograniczenia wolności do lat 2, w szczególności jeżeli orzeka równocześnie środek karny. Wszystkie te przesłanki zostały w niniejszej sprawie spełnione. Oskarżony nie był wcześniej nigdy karany. Kara grzywny w

połączeniu z środkiem karnym w postaci przepadku korzyści majątkowej będzie dla niego wystarczająco dolegliwa za przypisany mu czyn.

Odwoływane się do zasady wewnętrznej sprawiedliwości wyroku jest tu o tyle chybione, że drugi z oskarżonych (odpowiadający za paserstwo Ł. R.) poddał się karze w trybie art. 335 kpk. Zatem w jego przypadku wymiar kary kształtował prokurator z oskarżonym, a Sąd (w dodatku orzekający w innym składzie) kierując się zasadą pragmatyki jedynie zaakceptował ten konsensus procesowy.

Argumenty prokuratora, że oskarżony S. S. nie przyznawał się do winy, nie mogą być brane pod uwagę jako okoliczności obciążające oskarżonego, gdyż realizował on jedynie swe prawo do obrony.

Na zakończenie Sąd Okręgowy pragnie zwrócić uwagę, że prokurator w mowie końcowej przed Sądem Rejonowym wnosił o zastosowanie co do oskarżonego S. S. art. 58 § 3 kk i wymierzenie mu kary samoistnej grzywny (vide k. 208v). Co prawda Sąd nie jest związany takim wnioskiem, ale postawę prokuratora polegającą na tym, że na rozprawie wnosi o zastosowanie tej instytucji, a potem w apelacji zmienia zdanie nie pozostawiając na decyzji Sądu w tym zakresie suchej nitki, uznać należy za skrajnie nielojalną.

Na wydatki w postępowaniu odwoławczym złożył się ryczałt za doręczenia pism procesowych w kwocie 20 złotych.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 635 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 20 zł. tytułem zwrotu wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym. Oskarżony jest młodym i zdrowym mężczyzną, zatem nie ma żadnych podstaw do zwalniania go od kosztów procesu.

Z powyższych względów orzeczono jak w wyroku.